

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

19 октомври 1977 година*

„Quellmehl”

Съединени дела 117-76 и 16-77

По съединени дела 117-76 и 16-77

с предмет преюдициални запитвания, отправени до Съда, съгласно член 177 от Договора за ЕИО от страна на Finanzgericht Hamburg (Германия) в производствата, висящи пред този съд, по дело 117-76, между

Zweckgemeinschaft

1. **Albert Ruckdeschel & Co.**, Kulmbach (Германия),

2. **Hansa-Lagerhaus Ströh & Co.**, Хамбург

и

Hauptzollamt Hamburg-St. Annen

и по дело 16 – 77, между

Diamalt AG, Мюнхен

и

Hauptzollamt Itzehoe,

относно валидността на член 11 от Регламент № 120/67 на Съвета от 13 юни 1967 г. относно общата организация на пазара в сектор зърнени култури (ОВ, 19.6.1967 г., стр. 2269), последно изменен с Регламент № 665/75 от 4 март 1975 г. (ОВ L 72, стр. 14) и на член 1 от Регламент № 1955/75 на Съвета от 22 юли 1975 г. относно възстановявания при производство в сектор зърнени култури и ориз (ОВ L 200, стр. 1) или, ако е необходимо, на член 11 от Регламент № 2727/75 от 29 октомври 1975 г. относно общата организация на пазара в сектор зърнени култури (ОВ L 281, стр. 1), доколкото тези разпоредби не предвиждат възстановяване при производство на царевичната, използвана за производство на „quellmehl” в размер, еднакъв с този на възстановяването, предоставено при преработката на този продукт в скорбяла,

СЪДЪТ,

в състав: г-н Н. Kutscher, председател, г-н М. Sørensen и г-н G. Bosco, председатели на състав, г-н А. М. Donner, г-н Р. Pescatore, г-н J. Mertens de Wilmars, г-н А. J. Mackenzie Stuart, г-н А. O’Keefe и г-н А. Touffait, съдии,

* Език на производството: немски.

генерален адвокат: г-н F. Capotorti,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С две определения съответно от 8 ноември 1976 г. и от 18 януари 1977 г., постъпили в Съда на 10 декември 1976 г. и на 31 януари 1977 г., Finanzgericht Hamburg (Финансов съд на Хамбург) е поставил, съгласно член 177 от Договора за ЕИО, два въпроса относно валидността на някои разпоредби на регламентите на Общността в областта на възстановяването при производството на продукти, производни на царевичата.

2. Тъй като поставените в двете дела въпроси са идентични и имат основно един и същи предмет, следва тези дела да се съединят за целите на решението.

3. С първия въпрос се пита, по същество, дали разпоредбите на член 11 от Регламент № 120/67 на Съвета относно общата организация на пазара в сектор зърнени култури, така както са били изменени по-късно, са нищожни доколкото не предвиждат възстановяване при производство на царевичата, използвана за производство на quellmehl в размер еднакъв с този на възстановяването, предоставяна за преработката на този продукт в скорбяла.

С втория въпрос се пита, дали при утвърдителен отговор, производителите на quellmehl могат да се позоват пряко на правото на възстановяване при производството, идентично с това, което е предоставяно на производителите на предварително желирана скорбяла, или за това е необходим акт на Съвета.

4. Тези въпроси са били поставени в рамките на производства за изплащане на възстановявания при производство на quellmehl, образувани срещу компетентните национални органи от производители на този продукт, които твърдят, че разпоредбите, които са прекратили това възстановяване, като същевременно са запазили възстановяването при производството на скорбяла, представлява дискриминация в нарушение на член 40, параграф 3, алинея 2 от Договора.

5. Възстановяването при производството на quellmehl от царевича, което се предоставя в Германия от 1930 г., е било въведено в общата организация на пазара в сектор зърнени култури, първо като незадължително с Регламент № 142/64 на Съвета от 21 октомври 1964 г. (ОВ, 27.10.1964 г., стр. 2673), а в последствие като задължително с член 11 от Регламент № 120/67 на Съвета от 13 юни 1967 г. (ОВ, 19.6.1967 г., стр. 2269).

Този режим е бил еднакъв с този, установен със същите регламенти за предоставяне на възстановявания при производството на скорбяла, като размерите на възстановяванията също са били еднакви за двата продукта.

Ако предоставянето на възстановявания при производството на скорбяла е било мотивирано от необходимостта да се запазят конкурентни цени по отношение цените на заместващите продукти, производни по-специално на петрола, предоставянето на възстановявания при производство на quellmehl е било мотивирано от възможността за

заменяемост между скорбялата и quellmehl, както се установява по-специално от второто съображение от Регламент № 120/67.

6. Това положение е било променено едва от 1 август 1974 г., дата, на която е влязъл в сила Регламент № 1125/74 на Съвета от 29 април 1974 г. (ОВ L 128, 10.5.1974 г., стр. 12), с който член 11 от Регламент № 129/67 е бил заменен с един нов текст, който предвижда предоставянето на възстановявания при производството на скорбяла, но не при производството на quellmehl.

Като основание за премахване възстановяването при производството на quellmehl, съображенията от Регламент № 1125/74 посочват, че придобитият опит е позволил да се установи, че възможността да се замести quellmehl със скорбялата за целите на някои специфични употреби в областта на храната за консумация от човека е била „икономически слаба, дори несъществуваща”.

7. Член 40 параграф 3, алинея 2 от Договора разпорежда, че общата организация на селскостопанските пазари „изключва дискриминацията между производителите или потребителите в рамките на Общността”.

Ако този текст безспорно забранява всякаква дискриминация между производители на един и същи продукт, той не засяга по толкова сигурен начин отношенията между различни индустриални или търговски сектори в областта на преработените селскостопански продукти.

Това не променя обстоятелството, че забраната за дискриминация, определена в цитираната разпоредба е само специфичен израз на общия принцип на равенство, който спада към основните принципи на правото на Общността.

Този принцип изисква сравними положения да не бъдат третирани по различен начин, освен ако разграничаването е обективно оправдано.

8. Следователно трябва да се установи дали quellmehl и скорбялата се намират в сравними положения, и по-специално в смисъл, че скорбялата може да замени quellmehl при специфичното използване, което традиционно има този продукт.

В това отношение, трябва първо да се отбележи, че правната уредба на Общността е била основана, до 1974 г., на твърдението, че такава заместване е възможно.

Ищците по главното производство, от една страна, и Съветът и Комисията, от друга страна, обаче не са постигнали споразумение относно продължаващото съществуване на това положение.

Ищците по главното производство поддържат, че възможностите за заместване са същите, както преди, което имало за последица, че след премахването на възстановяването за quellmehl, търгуването му е спаднало в полза на скорбялата.

Съветът и Комисията, от своя страна, като обясняват в подробности производството и търгуването на съответните продукти, не са посочили нови технически или икономически данни, които да променят чувствително преценката на съществуващото преди положение.

Следователно, не е било установено, че що се отнася до режима на Общността за възстановяване при производство, quellmehl и скорбялата са престанали да се намират в сравними положения.

Тези продукти трябва, следователно, да бъдат третирани по еднакъв начин, освен ако разграничаването е обективно оправдано.

9. Що се отнася до този последен въпрос, Съветът и Комисията изтъкват, че премахването на възстановяването за quellmehl било оправдано поради факта, че quellmehl в големи количества е бил отклоняван от специфичното си предназначение в храните за консумация от човека, за да бъдат продавани като храна за животни.

Този мотив, чиято точност, между другото, ищите по главното производство оспорват, макар и споменат в изложението, приложено към предложението представено от Комисията на Съвета и по-късно прието като Регламент № 1125/74, не е включено обаче в неговите съображения.

По време на производството, Съдът е поискал от Комисията, да представи данните, които доказват използването на quellmehl за храна за животни, не беше в състояние да отговори на това искане.

Дори и да се предположи, че едно такова използване е могло действително да бъде установено - и че не е имало никаква сходна употреба на субсидираната скорбяла - това обстоятелство би могло да оправдае премахването на възстановяването само за количествата, използвани по този начин, а не за количествата на продукта, използвани в храна за консумация от човека.

10. С оглед по-специално на дългия период, през който двата продукта са се ползвали от еднакво третиране, що се отнася до възстановяванията при производството, съществуването на обективни обстоятелства, които биха могли да оправдаят изменението на предходния режим, въведено с Регламент № 1125/74, който слага край на това равенство, не беше установено.

Трябва, следователно, да се заключи, че премахването на възстановяването за quellmehl, което произтича от Регламент № 1125/74, заедно със запазването на възстановяването за скорбяла от царевица, е равностойно на незачитане на принципа на равенство.

11. При конкретните обстоятелства на делото, тази констатация за незаконност не води обаче неизбежно до обявяване на недействителност на една разпоредба на Регламент № 1125/74.

12. Трябва да се припомни, на първо място, че изменението на член 11 от Регламент № 1210/67, направено с член 5 от Регламент № 1125/74, е приело формата, не на заличаване на частта от текста, която се отнася до quellmehl, а на заменяне на стария текст с нов текст, в който няма никакво упоменаване на този продукт.

Следователно, разпоредбата е незаконна, поради нещо, което не предвижда, а не поради някаква част от нейния текст.

13. Тази незаконност обаче не би могла да бъде премахната само поради факта, че Съдът, в рамките на производство по силата на член 177, би обявил недействителността на част или на цялата спорна разпоредба.

От друга страна трябва да се заключи, че правната ситуация, създадена с член 5 от Регламент № 1125/74, който заменя стария текст с нов текст на член 11 от Регламент № 120/67, е несъвместима с принципа на равенство, и че компетентните институции на Общността са тези, които трябва да вземат необходимите мерки, за да бъде отстранена тази несъвместимост.

Отговор на поставените въпроси в този смисъл се налага, още повече, че съществуват много възможности за възстановяване на равенството при третиране на двата разглеждани продукта, и за да се възстановят вредите, които биха били нанесени на заинтересуваните лица и институциите, компетентни в областта на общата селскостопанска политика са тези, които трябва да преценят икономическите и политическите фактори, от които ще зависят тези възможности.

По съдебните разноски

14. Разходите, направени от Съвета и от Комисията на Европейските общности, които са представили становища пред Съда, не подлежат на възстановяване.

С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, поставени пред него от Finanzgericht Hamburg, с определения от 8 ноември 1976 г. и от 18 януари 1977 г., реши:

1) Разпоредбите на член 11 от Регламент № 120/67 на Съвета от 13 юни 1967 г., в текста в сила считано от 1 август 1974 г. след изменението, въведено с член 5 от Регламент № 1125/74 на Съвета от 29 април 1974 г. и възпроизведени в последващи регламенти, са несъвместими с принципа на равенство, доколкото съдържат различно третиране за quellmehl и за предварително желираната скорбяла, що се отнася до възстановяването при производството на царевичата, използвана за производството на тези два продукта.

2) Институциите, компетентни по въпросите в областта на общата селскостопанска политика са тези, които трябва да вземат необходимите мерки за да бъде отстранена тази несъвместимост.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 19 октомври 1977 година.

Подписи